

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/16/2020
Identifikačné číslo spisu: 8018200478
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8018200478.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudkýň JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Miroslav Strachan, Nová Ľubovňa 722, IČO: 34 918 001, právne zastúpeného JUDr. Marcelom Kohútom, advokátom so sídlom Nám. sv. Egídia 95, Poprad, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101185293/2018 zo dňa 18.06.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/68/2018-120 zo dňa 08.10.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/68/2018-120 zo dňa 8. októbra 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 191 ods. 1 písm. d), e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zrušil rozhodnutie správcu dane aj žalovaného, vec žalovanému vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania voči žalovanému. Žalovaný rozhodnutím č. 101185293/2018 zo dňa 18.06.2018 ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Prešov, pobočka Stará Ľubovňa (ďalej aj len „správca dane“) č. 102607727/2017 zo dňa 18.12.2017, ktorým určil správcu dane rozdiel v sume 4 435,- euro t. j. nepriznal nadmerný odpočet v sume 1 126,73,- euro a vyrubil daň v sume 3 308,27,- euro za zdaňovacie obdobie marec 2014 daňovému subjektu - žalobcovi.

2. Správca dane vykonal daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie marec 2014. Kontrolou predložených daňových dokladov v nadväznosti na podané daňové priznanie k DPH správca dane zistil, že daňový subjekt si v kontrolovanom zdaňovacom období marec 2014 od dodávateľa KASSIA s.r.o. Štôla (ďalej aj len „dodávateľ“) uplatnil odpočet DPH nasledovne: na základe faktúr č. 201403101 zo dňa 10.03.2014, základ dane 1 485,- euro DPH 297,- euro; č. 201403181 zo dňa 18.03.2014, základ dane 4 950,- euro, DPH 990,- euro; č. 201403211 zo dňa 21.03.2014, základ dane 5 940,- eur, DPH 1 188,-

euro; č. 201403311 zo dňa 31.03.2014, základ dane 9 800,- eur, DPH 1 960,- euro.

3. Daňový subjekt telefonicky u osoby - D. H., ktorý vystupoval ako obchodný zástupca dodávateľa objednával motorovú naftu, ktorá následne bola odvezená na adresu prevádzky, pričom o akú spoločnosť ide, sa daňový subjekt nedozvedel, až pokým došla faktúra na adresu prevádzky. Na dodávateľa ho nakontaktoval konateľ spoločnosti JUNA DS s.r.o., Stará Ľubovňa, ktorý mu poskytol telefonický kontakt. Daňový subjekt nepozná konateľa dodávateľa - Rastislava Wolfa. Od D. H. si daňový subjekt nežiadal plnomocenstvo na zastupovanie dodávateľa, ani neoveroval jeho totožnosť. S dodávateľom nebola uzatvorená žiadna zmluva. Dodávka motorovej nafty bola realizovaná tak, že cisternu s motorovou naftou prevzali zamestnanci daňového subjektu. Úhrady za tovar boli realizované bankovým prevodom. Rastislav Wolf uviedol, že je konateľom dodávateľa asi rok, presný dátum si nepamätá a prišiel za ním D. H., predložil mu zmluvu o prevode obchodného podielu od predchádzajúceho konateľa, pričom on podpísal potrebné dokumenty a dostal províziu 50,- euro. Nevedel sa vyjadriť k činnosti spoločnosti, ani uviesť, kto za ňu preberá poštové zásielky, vraj splnomocnil D. H., aby spoločnosť zastupoval, avšak žiadne splnomocnenie nevedel predložiť a ani si nepamätá, či takýto dokument vôbec podpísal. Vyjadril sa, že nevystavoval žiadne faktúry s predajom motorovej nafty a ani ich nepodpisoval. D. H. ho nikdy neinformoval, či spoločnosť vykonáva obchodnú činnosť o aktivitách spoločnosti sa dozvedel, až keď bol vypočúvaný Kriminálnym úradom finančnej správy v Košiciach. Nebol v kontakte s inými podnikateľskými subjektmi a daňovému subjektu nepredával žiadnu motorovú naftu, nevystavoval pre neho faktúry a ani ho nepozná. V nadväznosti na uvedené bol správca presvedčený, že nemohlo dôjsť k dodaniu motorovej nafty, nakoľko dodávateľ nebol jej vlastníkom, pričom nespochybnil dodanie tovaru, ale spochybnil jeho dodanie dodávateľom.

4. D. H. konal za dodávateľa neoprávnene a faktúry za tovar neboli vyhotovené ani podpísané konateľom. Podľa správcu dane tak boli porušené zákonné podmienky na odpočítanie DPH daňovým subjektom. Výšetrovateľ Kriminálneho úradu finančnej správy (ďalej aj len „KÚFS“) Košice zaslal správcovi dane obžalobu podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku, medzi ktorými je obžalovaný D. H. vo veci predaja pohonných hmôt, resp. ľahkého vykurovacieho oleja, ktorého predaj zabezpečoval cez dodávateľa. D. H. v rámci výsluchu uviedol, že dodávateľa zastupoval ako obchodný zástupca na základe mandátnej zmluvy, ktorú však nevedel predložiť s odôvodnením, že všetky dokumenty dodávateľa ako aj jeho - ako fyzickej osoby boli zadržané KÚFS-som, čo sa však v priebehu konania nepotvrdilo. Výpoveď Rastislava Wolfa považoval za nepravdivú. Motorovú naftu nakupoval od spoločnosti EURÓPA HILL, kft. a objednával ju telefonicky, pričom vždy pri objednávke uviedol, kam má byť tovar prevezený. Faktúry od EURÓPA HILL, kft. však nikdy neobdržal, s odôvodnením, že ich dostane neskôr. Správca dane zistil, že dodávateľ nedisponoval povolením na predaj motorovej nafty, ani o také nežiadal. V zmysle uvedeného sa tak domnieval, že nemohlo dôjsť k dodaniu motorovej nafty od dodávateľa, pretože nebol vlastníkom tovaru a neobchodoval s uvedeným tovarom. Nespochybnil, že daňovému subjektu bol dodaný tovar, ale pri výkone daňovej kontroly bolo spochybnené, že tovar bol dodaný dodávateľom. Mal za preukázané, že dodávateľ nevykonával ekonomickú činnosť, pričom faktúry vyhodnotil len ako formálne doklady, neodrážajúce reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov.

5. Krajský súd mal za preukázané, že daňové orgány nepostupovali v zmysle zákonných noriem a preto rozhodnutia daňových orgánov správny súd zrušil. Žalobca na preukázanie oprávnenosti nadmerného odpočtu DPH predložil správcovi okrem faktúr aj dodacie listy a doklady o zaplatení faktúr. Zdôraznil, že účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu a boj proti podvodným daňovým únikom, resp. prípadnému zneužitiu systému DPH je cieľom uznaným a podporovaným právom EÚ. Ak sa preukáže uplatnenie si odpočtu DPH na základe podvodu správnym orgánom a vnútroštátnym súdom prináleží zamietnuť priznanie práva na odpočítanie DPH. Poukázal na potrebu súladu vnútroštátnej úpravy s právom EÚ najmä s poukazom na zásadu neutrality, tak ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ napr. v spojených veciach Optigen Ltd (C-354/03), Fulcurum Electronics Ltd (C-355/03), Bond House Systems (C-484/03). V tejto súvislosti možno odmietnuť priznanie práva na odpočet, ak vo svetle objektívnych skutočností sa preukáže, že platiteľ dane sa svojou kúpou zúčastňuje na plnení, ktoré je súčasťou podvodu vo vzťahu k DPH, a to aj vtedy, ak dotknuté plnenie spĺňa objektívne kritéria, na

ktorých sú založené pojmy dodávka tovaru platiteľom dane a hospodárska činnosť. Od dotknutého subjektu možno požadovať prijatie všetkých opatrení, ktoré možno rozumne požadovať na účely uistenia sa, že plnenie, ktoré uskutoční, nebude viesť k jeho účasti na daňovom podvode. Určenie opatrení závisí od okolností prípadu. Daňové orgány sa tak mali zaoberať otázkou podvodného resp. zneužívajúceho konania a súvisiacej otázky vedomosti kontrolovaného daňového subjektu o takomto konaní, čo však riadne nevykonali. Z uvedeného dôvodu je rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné. Neuvádza, ako sa vysporiadala s otázkou posúdenia prijatia opatrení žalobcom na účel uistenia sa, že sa na podvode, resp. zneužívajúcom konaní nebude podieľať. Uvedené treba skúmať v časových súvislostiach uskutočňovania sporných zdaniteľných obchodov, nie z pohľadu množiny informácií, ktoré sa stali dostupnými až dodatočne a ktoré vo svojej komplexnosti utvárali správcovi dane iný obraz o sporných otázkach, než aký si mohol vytvoriť žalobca limitovaný v čase uskutočňovania zdaniteľných plnení absenciou tých vyhľadávacích oprávnení a kompetencií, akými disponuje správca dane.

6. Podľa krajského súdu žalobca splnil všetky podmienky na odpočet DPH po formálnej stránke - preukázal dodanie tovaru faktúrou, ktorá spĺňa náležitosti podľa § 71 ods. 2 zákona o DPH, ako aj ďalšími dokladmi - dodacím listom a príjemkou tovaru. Zdaniteľné plnenie teda materiálne existuje, ale správne orgány mali pochybnosti o osobe dodávateľa, keď dodávateľ v rámci miestneho zisťovania nevie preukázať, ako dodaný tovar obstaral a následne ho reálne dodal žalobcovi a navyše, že nedisponoval v čase obchodu priestormi, ani zamestnancami. Skutočnosť, že dodávateľ nemal v čase obchodu skladové priestory, resp. zamestnancov ešte neznamená, že žalobca mal, resp. mohol vedieť, že sa zúčastňuje na podvodnom konaní. Objednal tovar a preveril si skutočnosť ohľadom dodávateľa až keď mal faktúru, ktorú riadne zaplatil a nemal pochybnosti o existencii tejto spoločnosti. Nebolo dostatočne preukázané, že by vedel, na akých dodávkach motorovej nafty sa zúčastňuje v reťazci obchodu s motorovou naftou. Nedostatočné bolo taktiež vypočutie D. H., ktorý odmietal vypovedať. S ohľadom na uvedené krajský súd zrušil rozhodnutia daňových orgánov a konštatoval, že zistený skutkový stav je nedostačujúci na správne posúdenie veci a teda je potrebné doplniť dokazovanie.

7. Sťažovateľ podal včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že nepriznanie odpočtu DPH posudzoval na základe skutočností, ktoré sa týkali výlučne osoby žalobcu. Pokiaľ tento tvrdil, že tovar mu dodal dodávateľ, je zaťažovaný dôkazným bremenom na preukázanie tejto skutočnosti. Poukázal na to, že D. H. konal za dodávateľa neoprávnené, faktúry neboli vystavené ani podpísané konateľom dodávateľa a tento nebol vlastníkom a neobchodoval s tovarom. Pochybnosti o reálnom dodaní tovaru vyplývali z komplexu všetkých zadovážených dôkazov, najmä s poukazom na to, že dodávateľ nemal skladové priestory a zamestnancov. Žalobca je zaťažovaný dôkazným bremenom vo vzťahu k tomu, aby preukázal, že tovar mu dodal, alebo zabezpečil dodanie inou osobou ten subjekt, ktorý mu vystavil faktúru, v ktorej voči nemu uplatnil daň. Poukázal na výpoveď konateľa dodávateľa a na to, že dodávateľ nemal povolenie na obchodovanie s motorovou naftou. Od žalobcu teda možno očakávať napríklad predloženie povolenia na predaj pohonných hmôt, ktorým sa mu mal preukázať dodávateľ. Zdaniteľná osoba si nemôže odpočítať daň, uvedenú na vystavenej faktúre dodávateľom, ak sa preukáže, že zdaniteľný obchod nebol uskutočnený deklarovaným dodávateľom (nedisponuje zamestnancami, hmotnými prostriedkami a pod.). Sťažovateľ zdôraznil, že nepriznanie odpočtu dane v rozhodnutí na žiadnom mieste neodôvodňoval podvodom na strane dodávateľa, ani takýmto spôsobom neargumentoval. Zopakoval, že dôvodom bolo nespĺnenie hmotnoprávných podmienok pre uplatnenie si odpočtu. Pre konštatovanie o nespĺnení podmienok je smerodajné, že žalobca nepreukázal reálne dodanie tovaru deklarovaným dodávateľom, závery daňových orgánov sú tak správne a logické a je zrejmé, na podklade akých dôvodov dospeli k svojim rozhodnutiam. V danom prípade nebolo preukázané dodanie tovaru od priameho dodávateľa a teda dodávateľsko-odberateľské vzťahy sú nejasné a nevedú k ozrejmeniu celej transakcie. V súvislosti s výpoveďou konateľa dodávateľa a D. H. uvádza, že tieto bez ďalšieho preukázania všetkých zúčastnených strán na zdaniteľnom obchode nie sú dôkazom o tom, že tento obchod bol aj reálne uskutočnený, obzvlášť pokiaľ sú rozporné, ako v prejednávacom prípade. K potrebe vysporiadania sa s judikatúrou uviedol, že daňové orgány prijali záver o nedodaní tovaru, čo bolo potvrdené výpoveďou D. H., ktorý vyhlásil, že prepravné náklady znášala spoločnosť EURÓPA HILL, kft. a nemal vedomosť o motorových vozidlách, ktoré pohonné hmoty prevážali.

8. Žalobca sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil s rozsudkom krajského súdu a pridržiaval svojho predchádzajúceho vyjadrenia k žalobe. Osobitne poukázal na skutočnosť, že konateľ dodávateľa uviedol, že splnomocnil D. H. na zastupovanie spoločnosti a disponovanie s bankovými účtami, pričom D. H. potvrdil, že žalobcovi dodával motorovú naftu. Od dodávateľa žalobca odoberal naftu pre 10 áut, ktoré v rozhodnom období vlastnil. Reálne dodanie nafty je preukázané aj výstupom z tankovacieho zariadenia, ku ktorému má každé auto svoju kartu. Poukázal na to, že v rozhodnom čase preveroval, či dodávateľ nie je v zozname subjektov, u ktorých nastali dôvody na zrušenie registrácie platcu DPH. Nemal možnosť iným spôsobom zistiť, či si dodávateľ plní svoju daňovú povinnosť, resp. podáva daňové priznania, pričom však poukázal na to, že cena nafty nebola neprimerane nízka, ako je tomu napr. v okolitých štátoch.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že kľúčovým aspektom v prejednávanej veci je posúdenie otázky, či v kontexte skutkového základu, zisteného správcom dane, žalobca prijal opatrenia, ktoré od neho, ako od podnikateľského subjektu pôsobiaceho v bežnom obchodnom styku možno rozumne vyžadovať. Uvedené je relevantné aj z pohľadu posudzovania otázky miery zaťaženia resp. obsahového determinovania dôkazného bremena, ktoré znáša žalobca, obzvlášť v prípade kedy z vykonaného dokazovania vyplynula vážna pochybnosť o reálnom priebehu obchodu s poukazom na osobu dodávateľa.

11. Podľa § 13 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj len „ObchZ“)

(1) Ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

(2) Ustanovenia tohto zákona o jednotlivých obchodných spoločnostiach a o družstve určujú štatutárny orgán, ktorého konanie je konaním podnikateľa.

(3) Podnikateľ zaväzuje konanie osôb vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu, aj keď prekročili svojím konaním rozsah predmetu jeho podnikania, okrem prípadu, v ktorom sa prekročila pôsobnosť štatutárneho orgánu, ktorú tomuto orgánu zákon zveruje alebo zákon umožňuje zveriť.

(4) Obmedzenie oprávnenia štatutárneho orgánu konať, nie je účinné voči tretím osobám ani v prípade, keď bolo zverejnené. Ak ide o podnikateľa, ktorý sa zapisuje do obchodného registra, obmedzenie štatutárneho orgánu podľa prvej vety sa do obchodného registra nezapisuje.

(5) Vedúci organizačnej zložky podniku alebo vedúci podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra, je splnomocnený za podnikateľa robiť všetky právne úkony týkajúce sa tejto organizačnej zložky alebo podniku.

12. Podľa § 16 Podľa § 13 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ObchZ) podnikateľ zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená.

13. Kasačný súd ma za preukázaný skutkový stav, zistený daňovými orgánmi, z ktorého vyplýva, že žalobca neprijal žiadne opatrenia na účely preverenia toho, či osoba, s ktorou realizuje obchodnú transakciu je oprávnená konať za dodávateľa. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť najmä skutočnosť, že žalobca nepoznal a ani nemal prípadnú skúsenosť v oblasti obchodovania s dodávateľom a teda nemal bližšie vedomosti ani ohľadom osoby D. H., pričom kontakt na tohto získal len prostredníctvom tretej osoby. O akú spoločnosť ide sa dozvedel, až momentom dodania faktúry na adresu prevádzky. Nepoznal konateľa dodávateľa a od D. H. si pred realizáciou obchodu nežiadal plnomocenstvo na zastupovanie dodávateľa a ani neoveroval jeho totožnosť. Okrem uvedeného, s dodávateľom neuzatvoril

žiadnu zmluvu. V tomto smere je potrebné poukázať aj na špecifický druh tovaru, ktorého dodanie bolo predmetom obchodnej transakcie, pričom týmto bola motorová nafta, ktorej predaj podlieha povoleniu, čo by samo o sebe malo podmieňovať zvlášť rozvážny resp. opatrný prístup odberateľa za účelom zabezpečenia sa, že nedochádza v súvislosti s predajom takého tovaru k nejakému protiprávnemu konaniu, ktorého súčasťou by sa mohol, hoci nechceme, stať.

14. Zodpovedá obvyklému postupu primerane zodpovedného podnikateľa, konajúceho s odbornou starostlivosťou vyplývajúcou z jeho podnikateľskej činnosti, aby v prípade kedy plánuje realizovať uskutočnenie zdaniteľného obchodu s neznámym dodávateľom resp. neznámou osobou, ktorá má byť údajne jeho zástupcom, vyžadoval minimálne preukázanie sa prostredníctvom plnej moci zo strany takejto osoby, prípadne, aby vykonal kroky k zisteniu totožnosti štatutárnych orgánov dodávateľa, ak ide o právnickú osobu. Tieto údaje sú bez akýchkoľvek ťažkostí prístupné k nahliadnutiu vo verejných registroch, ako napr. Obchodný register SR. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu by teda neobstalo jednoduché spoliehanie sa na zásadu neutrality dane z pridanej hodnoty, prípadne tvrdenie o nemožnosti ovplyvniť dodržiavanie administratívnych povinností a zákonných postupov zo strany iného daňového subjektu zúčastneného v obchodnom reťazci, ktorého je žalobca súčasťou. Bolo potrebné, aby sám žalobca automaticky preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia s odbornou starostlivosťou vyplývajúcou z jeho podnikateľskej činnosti, aby zabránil tomu, že reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov bude spochybnené s ohľadom na osobu dodávateľa.

15. Určiť exaktnú hranicu, po ktorú dôkazné bremeno zaťažuje daňový subjekt a hranicu, od ktorej ho už nezaťažuje, býva spravidla náročné a pomerne nejednoznačné. V zásade však daňový subjekt ako podnikateľ koná vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Ak má preukázať zodpovedný prístup, mal by sa snažiť vo vlastnom záujme, v reálnom čase uskutočňovania obchodu vykonať aspoň také opatrenia, ktoré možno považovať za rozumné a štandardné pri realizácii akejkoľvek obchodnej transakcie. Za takéto opatrenie možno jednoznačne považovať aj preverenie skutočnosti, či je subjekt, s ktorým jedná, či priamo uzatvára obchod, na takéto konanie oprávnený. V tejto súvislosti je v jeho vlastnom záujme, aby na účely takého preverenia vyžiadal od dotknutého subjektu napr. plnomocenstvo, ktoré môže následne slúžiť ako dôkaz o tom, že obchod bol realizovaný s tou osobou, ktorá predmetné plnomocenstvo predložila. S poukazom na svoj predchádzajúci rozsudok sp. zn. 3 Sžf/1/2010 zo dňa 19.08.2010, bod 14 kde kasačný súd uvádza, že sťažovateľovi ako daňovému subjektu zákon nedáva právne prostriedky na sledovanie výrobných a obstarávacích procesov svojich dodávateľov, ale daňový subjekt musí pri vstupe do obchodných vzťahov dodržiavať štandardnú odbornú starostlivosť v tom, že si overí oprávnenie konať v mene subjektu u osoby, s ktorou uzatvára obchodný záväzkový vzťah.

16. V danom prípade nešlo o právny úkon v prevádzkarni podnikateľa. Správca dane je oprávnený v prípade spochybnenia reálneho obchodu a to aj vo vzťahu k osobe dodávateľa žiadať od daňového subjektu, aby preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia a starostlivosť vyplývajúcu z rizika podnikateľskej zodpovednosti za dosiahnutie účelu jeho hospodárskej činnosti.

17. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.